

Lotaringia Ducatus, cujus Pars Septentrionalis hac Tab. depingitur.

Regio.
Unde dicta.

Anthrax

Situs.

Solifertilitas.

Animalium va-
rietas.
Imperium majo-
ram.

De Josepho confirmat Danila
lib. 10. L. 10. fol. 10

Pictavia succedit in mea Methodo *Lotaringia Ducatus*. *Lotaringia*, ut quidam Latine scribentes vo-
cant, dicta ab *Lotario*, Ludovici Imperatoris, Francorumque Regis vel Filio, vel Nepote. Parum re-
fert. Ludovico sane Pio quatuor fuerunt filii: qui moto paricidiali in parentem bello, eoque apud
Suessones in Monasterium detruso, omnes ejus Principatus inter se dividerunt: constitutaque Tetra-
chia, Proceribus Imperii intervenientibus, res eo deducta est, ut *Lotarius* primogenitus Imperii titulo, cum
Italia, Narbonensi Gallia, iisque Ditionibus, quæ mox *Lotaringia* appellatione innotuerunt, frueretur: Ludo-
vicus Germaniam; Carolus Franciam ab Mosa ad Oceanum: Pipinus denique, vel ex eo Filius cognominis,
Aquitaniæ possideret. *Lotario* filius fuit, præter Ludovicum in Imperio successorem, *Lotarius* *Lotaringia*
rex. Quæ igitur initio *Lottar-riyck*, vel *Lot-reych* Germanis, id est *Lotarij Regnum*, Latina, eaque deprave-
tiore Terminatione postea *Lotaringia* cœpit audire: *Lorraine* Incolis, reliquisque Francis quasi *Lotregne*, con-
cisis literis. Memoria produnt rerum Francicarum Scriptores, *Lotaringia* quondam ampliores fuisse Limi-
tes, *Austrasiam*que olim nuncupatam vel *Austriam*, *Oost-reych*, (quum ex adverso esset *Westrasia*, vel *Westra-*
West-reych, corrupte etiam *Neustria*, Occidentale regnum) divisam in Superiorem & Inferiorem: contra-
tamque inter Rhenum, Schaldim, Mosamque flumina; Inferiorem hodie varia nomina obtinere, diversisque
subesse Principibus: Superiorem quæ & *Mosellanica* & *Tullingia* cognominabatur, exceptis aliquot ejus por-
tionibus, sub unius nunc esse Imperio, & Quotam totius partem antiquo nomine florere: adeo ut *Lotarin-*
gia hodie conjaceant ad Orientem quidem *Alfaria*, & quæ specialiore notione *VVestrasia*: ab Meridie vero
Burgundia: qua Occidens est *Campaniam* habeat, qua Septentrio *Arduenna Silva* terminetur (occurren-
tibus mox *Leuceburgiis*, *Trevirensibus*, aliisque populis ibi conregionalibus) quæ olim *Lotaringia* partes
fuerunt nobilissimæ. *Lotaringia* hæc nostra licet altissimis innexa Montibus Silvisque densissimis, extreme
tamen opis non indiget, per se ferax Frumenti & Vini. Metalla generat varii generis, Argentum, *Æs*, Fer-
rum, Stannum, Plumbum: Nec Gemmæ desunt, quarum ad *Vogesi* radices lucrosa est piscatio. Repen-
tur & Lapidés, quos ab cœruleo colore *Lazulos* nominant Incolæ, magnum inde lucrum facientes. Est &
Materia, qua Specula & Vitrinæ fabricantur: qualis in reliquis Europæ Provinciis non invenitur. Nascun-
tur insuper hic miræ magnitudinis *Calcidonia*, ita ut ex frustis permagni Calices conficiantur. Animalia
producit varia: imprimis Equos generosissimos, Neapolitanis Turcicisque subinde non impares. Deco-
rata fuit olim *Lotaringia* Regni titulo, uti patet ex Francicorum Scriptorum Monumentis. Reges pauci
admodum, & vix duo tresve, memorantur. Statim enim Carolus Calvus, post *Fratrueis* *Lotarij* excessum,
ipsum Ditiones invasit, suisque adjecit Principatibus. Non multo post ad Ducatus dignitatem est redacta.
Primi Duces sparsi per Historias & variorum Scripta Henrico quarto Imperante *Lotaringiam* tenuit *Gottfridus*,
is qui postea, ducatu *Bilioneo* vendito, memorabili in terram sanctam cum *Baldvino* & *Eustachio*
fratribus expeditione victricia arma per *Asiam* *Syriam*que in urbem *Hierosolymam* intulit, ac Rex *Hiero-*
solymæ